

L'OPINIÓ

Any V-Número 347 • BARCELONA • Dijous, 14 de juliol de 1932
Preu: 10 cèntims

NO HEM FET LA REVOLUCIO PER SEGUIR ESSENT UNA COLONIA

Els parlamentaris catalans no dissimulaven ahir, a Madrid, el disgust que causa a Catalunya la lentitud i la mala fe amb què és discutit el projecte d'Estatut.-A la matinada han celebrat una reunió que ha tingut una importància excepcional.-Probablement avui serà plantejat a la Cambra l'esperat debat polític, i tot fa creure que seran els catalans qui el suscitaran

UN "SEÑORITO" AMB "TAPARRABOS"

Ahir, la premsa duia un telegrama de Lisboa segons el qual el cap de la petita banda de señoritos madrilenys que havia necessitat agrupar-se i emboscar-se per agredir el diputat de Catalunya Ventura Gassol, havia arribat a la platja d'Estoril, després d'haver hagut de travessar el riu Guadiana nedant per a escapar a la policia de la frontera.

Heus ací tot un home. Aquell Pepe Blanes, tan elegant, bigotet retallat, esguard equívoc, cul de cabarets i amic dels tòxics i de l'alcohol, ha hagut d'abandonar el seu ambient una mica tèrbol del Bar Chicote i la companyia de les cocottes que porten una creu al pit i una flor de lis brodada a la camisa, ha hagut de romandre quinze dies amagat com un conill, i finalment s'ha hagut de tallar els cabells, afaitar-se el bigotet i disfressar-se, per acabar travessant el riu habilitat amb "taparrabos".

Heus ací el valent que la premsa monàrquica i anticatalana aquests dies elevava a la categoria d'heroi per haver comès l'acte de covardia de l'Hotel New-York. César González Ruano, el "periodista" que va rebaitar la seva dignitat d'home fins a interviuar el covard que acabàllava la petita banda i després d'haver realitzat la seva "gesta", ara podrà anar a Lisboa a preguntar-li—per a traslladar-la als lectors de l'A B C—com li ha anat el viatge i podrà publicar la seva fotografia inlegant mentre travessava, esportuguit i tremolós, les aigües del Guadiana.

Informaciones, Gracia y Justicia i El Correo Catalán podran demanar a Pepe Blanes l'exclusiva de les seves memòries durant aquests dies que ha estat amagat, per a servir-les als seus lectors. Seran, sens dubte, unes memòries interessantíssimes, que podran servir d'exemplaritat (i), com les d'aquells barons esforçats que han passat a la història i que són posats als infants com un estímul.

Aquests dies diversos escriptors, i destacant entre tots Francisco de Cosío i Roberto Castrovido, han fet la dissecció del señorito de Madrid, gandul de naixença, inútil a la societat, chiulo, ignorant, una mica imbècil i un tros poca-vergonya. Mancava aquest petit detall d'aquest señorito del Bar Chicote de Madrid, elevat a la categoria de símbol pels monàrquics per l'acte canalla que va cometre a l'Hotel New-York, i que ara passava nedant el riu Guadiana habilitat amb un "taparrabos".

Heus ací com acostumen finir els valents. Ara els desvagats se s'entretenen a conspirar i tenen temps i diners per a viatjar i anar a veure l'Albiniàna, que s'està il·lustrant en el seu contacte amb els habitants de Les Hurdas, podran anar a fer visites a l'heroi Pepe Blanes, que els obsequiarà, segurament, amb postals dedicades, on aparegui esbèit i una mica equívoc, habilitat amb "taparrabos" tal com entrava a Portugal.

Blat per al pa dels El Tribunal de Responsabilitats barcelonins

Madrid, 13. — Amb objecte d'atendre el ràpid proveïment de farines per a l'elaboració de pa, ha estat autoritzat el lliurament de mil tones de blat existent a Barcelona per al consum d'aquella ciutat.

Aprofitant el ple de la comissió designada pel ministre d'Agricultura per a tractar del règim del blat de l'actual collita, i en donar compte el secretari d'haver-se accedit als apremiants requeriments del governador i de l'alcalde de Barcelona per a evitar el conflicte de la manca de pa en aquella ciutat, el president de la "Unión de Harineros de España", senyor Rosado, i el secretari de la "Liga Industrial de Panaderos", senyor Falguera, han fet constar llur felicitació al ministre d'Agricultura i al sots-secretari per la determinació adoptada, fent constar el representant de Barcelona el sacrifici dels fabricants de pa, adquirint blat a preus extraordinaris per tal d'evitar un conflicte per la manca de pa.

Una interpel·lació del senyor Aragay

Madrid, 13. — El diputat català senyor Aragay, en nom de la seva minoria, visità el president de la Cambra per tal de demanar-li dia amb l'objecte d'explicar una interpel·lació sobre els conflictes agraris a Catalunya amb motiu de les darreres disposicions dictades pel Ministeri de Justicia.

COMENTARIS DEL SENYOR LLUHI I VALLESCA

Madrid, 13. — El diputat català senyor Lluhi, ha manifestat que el problema de l'Estatut ha entrat a la fase més interessant. Les minories obstructionistes no tenen exacta comprensió del problema i el seu procedir ha creat el problema anticatalà. Ara les dretes de Catalunya faran d'això bandera política si els partits republicans no fan res per a evitar-ho.

Creo que aquesta qüestió de l'Estatut s'ha d'aclarir per complet. Si no ho fan el Govern i Lerroux, hauran de fer-ho els catalans.

PROBABLE DEBAT POLITIC PER A AVUI

Madrid, 13. — L'interès dels periodistes estava en conèixer la part política del Consell que acabà ahir de matinada.

Malgrat les manifestacions fetes pels senyors Giralt, Largo Caballero i Azaña, no es podia creure que, reunits els ministres, en circumstàncies com les actuals, i a la mateixa Cambra, es duessin una deliberació sobre els debats parlamentaris.

Cal suposar que, a pesar de les negatives, s'ocupessin de dita qüestió. També hom creu que els ministres tractaren preferentment de la fórmula ja enllestida sobre el problema de la justícia a Catalunya, la qual cosa vol dir que ja ha estat fixat el criteri d'iniciu sobre les "concessions".

ELS MINAIRES BELGUES

De Charleroi a Lieja el neguit i la revolta dels minaires ha travessat el territori belga. Les federacions sindicals i el partit socialista presten suport als treballadors en vaga. Els parlamentaris socialistes, per boca de Vandervelde, han sostingut la justícia de les demandes dels minaires. Tots els qui saben la moderació del partit socialista belga en tindran prou amb això, i amb la cauta contestació de Renkin, per a comprendre que l'esca del pecat és aquest cop també l'egoisme curt de gambals dels capitalistes.

Anys enrera, en ocasió del gran trasbals miner d'Anglaterra, hom va veure els enormes ingressos que obtenia una casta de privilegiats, d'una indústria que, segons deien els seus gerents, no podia sostenir-se. El recurs per a salvar-la que s'acudia als dirigents responsables no era el natural d'esporgar totes les inútils despeses que podríem anomenar de privilegi, sinó l'inhumà de rebaitar els salaris als treballadors, per als quals la rebaita representava d'haver de prescindir de quelcom essencial a llur vida.

Els capitalistes belgues volen fer ara el mateix i hom pot comptar que s'han fregat les mans de gust en veure que la vaga dels minaires tenia derivacions violentes. Es un vell truc burgès de provocar el desordre, que sempre té la virtut d'obligar les autoritats a fer contra els obrers la feina violenta que els explotadors no tenen pit de fer directament pel seu compte. Així, si no troben un bon Govern que els faci passar per l'adreçador, asseguren la continuïtat de llur tirania de classe i al mateix temps es preparen una possible ensorrada definitiva per al dia que s'equivoquin en la graduació de llurs provocacions de manera que la provocada violència esbotzi tots els obstacles.

A. B.

Caldrà que les Corts Constituents prenguin una actitud una mica enèrgica amb referència als que tracten de fer infecunda i estèril la seva obra, emparats en un Reglament que el règim reclama que sigui modificat, per a defensar-se dels que no fan ús, sinó abús, de la llibertat, i que si manaven no en deixarien fer ús als altres

que en aquest sentit puguin fer-se a la regió autònoma.

També és de suposar que els ministres canviaren impressions sobre els terminis que cal donar per tal d'acabar la discussió dels projectes pendents de la Cambra.

De plantejar-se aquest debat, seria demà dijous, durant la discussió de l'Estatut.

UNA CONVERSA AMB LLUIS COMPANYS

Madrid, 13. — A darrera hora de la tarda, els periodistes han parlat amb el cap de la minoria catalana en un dels escriptors del Congrés, quan repassava les quartilles que li ha demanat un periòdic del matí sobre el problema de Catalunya.

Hom li ha preguntat què li semblava la fórmula publicada per un periòdic amb caràcter oficiós sobre diversos punts de la ponència del Govern en matèria d'Estatuts, i les seves impressions sobre les derivacions del discurs del senyor Lerroux.

El senyor Companys ha respost: Ara us contestaré en termes generals, amb una sola frase: Tot el que passa, em sembla molt malament. Em sembla molt malament, no sols en els seus punts isolats, sinó en volum. La República ha perdut les seves essències liberals. Abans, nosaltres estàvem enfront de la Lliga, que deia: "República? Monarquia? Catalunya!", i nosaltres dèiem solament "República". Ara resulta que, sols amb aquest concepte que defensem, passen coses que, repeteixo, em semblen molt malament.

— Es refereix principalment a la

fórmula d'ensenyança i ordre públic que s'indica en aquell solt?

— Em refereixo a això i a tot; car si això em sembla molt malament, pel que fa referència a Finances i Justicia em sembla molt més malament encara.

En dir-li els periodistes que comprenien la situació en què es troben els diputats de l'Esquerra, que o bé han de cedir a les restriccions que imposa l'ambient que hi ha al voltant de l'Estatut, o bé han d'adoptar una actitud violenta o de franca rebeldia davant de tot, per tal de no perdre prestigi a Catalunya, el senyor Companys ha contestat:

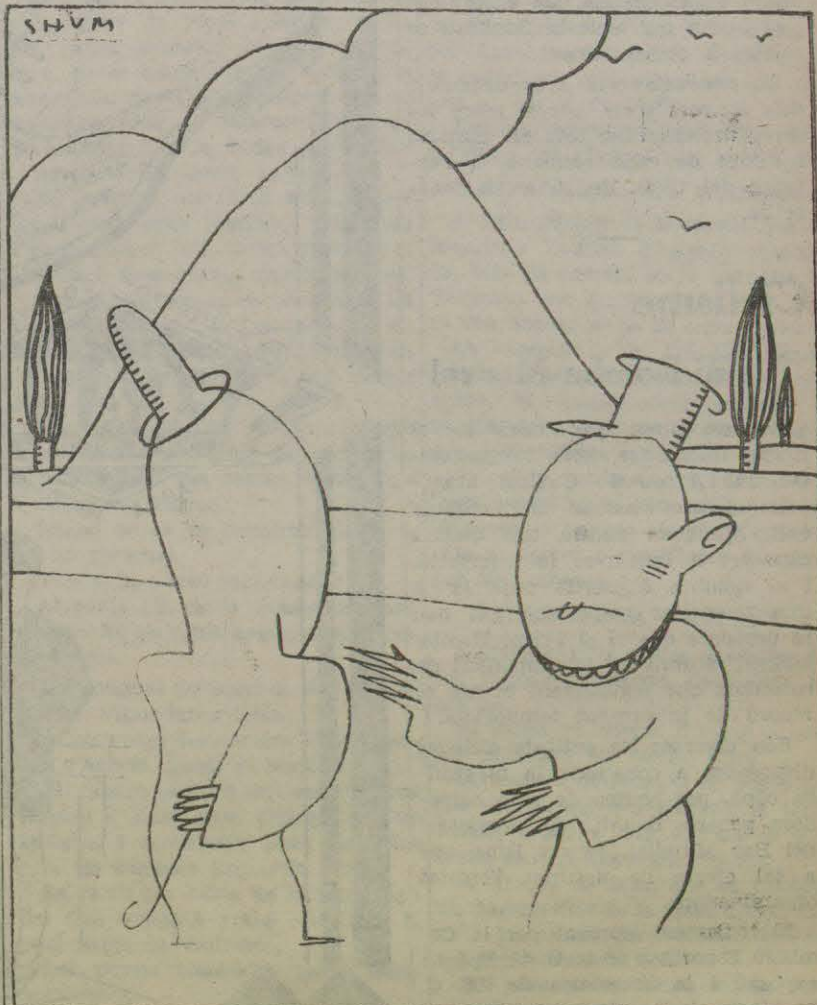
— Quelcom d'això hi ha.

L'atemptat contra el senyor Gassol

Madrid, 13. — Davant el jutge del districte del Centre s'ha presentat aquesta tarda el diputat a Corts, senyor Ventura Gassol, el qual relatà amb tot detall, la forma en què es realitzà l'agressió de què ell fou víctima.

No ha aportat cap nou detall referent aquest assumpte. Sembla ésser, però, que en nesenyar-li una fotografia de Josep Blanes, el senyor Gassol el reconegué com un dels individus que l'agrediren.

Aquesta tarda, després de les sis, el jutge es personà a presons militars, on també hi comparegué el senyor Gassol amb el propòsit de realitzar una diligència consistent en el reconeixement de dos dels detinguts per aquest procés.

ENTRE TROGLODITES

— La col·lecció no s'ha de comprar. Quina falta ens fan, als ases, totes aquestes coses?

— Estic d'acord amb vos. La qüestió és continuar la tradició analfabetista de la Monarquia.

A. B.